

K STAVBĚ (neoznačené míry jsou v milimetrech):

Trup. Hlavici vyřízneme z měkkého dřeva (topolu, lípy) tl. 7. Nosník ocasních ploch tvoří sendvič z borovicových lišt a balsy; směrem dozadu je plynule sbroušen z průřezu 10×7 na 7×4 . Do výřezu v hlavici nosník ocasních ploch zalepíme acetonovým nebo disperzním lepidlem (prototyp byl lepen Kanagomem). Přední spodní část trupu polepíme z obou stran balsou tl. 2, horní část překližkou tl. 2. Po vybroušení trup lakujeme čtyřikrát vrchním lesklým nitrolakem. Otvor pro dovážení uzavřeme až po úplném zalétání modelu.

Svislou ocasní plochu vybrousíme z balsy tl. 2 a lakujeme stejně jako trup. Kormidlo ke kýlovce otočně přišijeme nití.

Vlečný háček z duralového plechu tl. 1,5 je k trupu přišroubován dvěma vruty o průměru

mezi žebry po celém rozpětí vylepeny stojinou z balsy tl. 2. Pomocný nosník tvoří ve středních částech křídla borovicová lišta o průřezu 2×2 , v uších balsová lišta stejného průřezu.

Obě poloviny křídla stavíme na rovné desce vcelku i s ušima, které odřízneme až po konečném vybroušení. Po sbroušení styčných žebrov do úkosu pak uší ke středním částem přilepíme tzv. metodou dvojího lepení. Před potažením kostru nalakujeme dvakrát řídkým čirým zaponovým nitrolakem a lehce přebrousíme. Potaž prototypu modelu z tenkého Modelspanu je lakován dvakrát vypínacím, dvakrát zaponovým a dvakrát vrchním lesklým nitrolakem.

Obě poloviny křídla se nasouvají na spojovací dráty o průměru 2 z ocelových pleťacích jehlic. Vnitřní střední část křídla (vzhledem k zatáčce) je překroucena do pozitivu 1 mm, na obou uších jsou negativy 2 mm. Turbulátor z nitě o průměru 0,5 je přilepen 6 mm od náběžné hrany.

Vodorovná ocasní plocha je celobalsová. Náběžná lišta má průřez 3×5 , odtoková $1,5 \times 6$; obě jsou z pevné balsy. Lišta nosníku má průřez 2×5 , poloviny žebrov tl. 1 jsou k ní přilepeny natupo. Středové žebro je z balsy tl. 5, koncová žebra z balsy tl. 2. Potaž VOP z tenkého Modelspanu je lakován dvakrát vypínacím a dvakrát vrchním lesklým nitrolakem.

Létání by při dodržení polohy těžiště, úhlu seřízení a zborcení nosné plochy nemělo činit potíže. Model se velmi dobře usazuje po vystřelení ze šňůry, neměl by se zhoupnout více než dvakrát. Vystřelení modelu považují v kategorii A3 k dosažení maxima za „životně“ důležité, smysl ovšem má pouze při skutečném zisku výšky. Toho se dá dosáhnout jen pravidelným tréninkem a dokonalou znalostí modelu. Kix dosahuje v klidném ovzduší stabilně časů přes 70 s.

Miroslav Vymazal,
LMK Olomouc

Model kategorie A3

KIX

Jsem postavil na počátku loňského roku a odlétal s ním celou sezónu. Úvodní soutěže se mi sice příliš nedařily, ale po dokonalém zalétání modelu a zvládnutí jeho vystřelení ze šňůry jsem s ním dosahoval vždy maximálních časů. Zvítězil jsem s ním mimo jiné na přeboru Severomoravského kraje ve Frenštátu pod Radhoštěm a v žebříčku ČSR jsem nakonec skončil na druhém místě. Letos jsem s modelem Kix absolvoval zatím sedm soutěží a na všech jsem nalétal plný počet sekund.

2. Směrové kormidlo je ovládáno systémem „trhačka“. Lanko ke směrovce je vedeno na boku trupu odřezky bužírky. Prototyp modelu je vybaven běžným determalizátorem ovládaným doutnákem; po menší úpravě můžeme použít i časovač.

Křídlo. Středová žebra vyřízneme z překližky tl. 1,5; po opracování poslouží i jako šablony pro zhotovení ostatních žebrov z balsy tl. 1,5. Žebra v místě lomení uší a koncová žebra jsou z balsy tl. 5. Náběžná lišta o průřezu 5×5 a odtoková lišta o průřezu 3×15 jsou z tvrdší balsy. Hlavní nosník tvoří na horní straně křídla borovicová lišta o průřezu 2×4 , spodní pásnice je z tvrdé balsy o průřezu 2×5 . Pásnice jsou

